

JELLEN/LÉT 2022

A Magyarországi Nemzetiségi Színházak Fesztiválja

A Magyarországi Szerb Színház kezdeményezésére a Magyarországi Nemzetiségi Színházi Szövetséggel közös szervezésben 2022. március 21-27. között került megrendezésre az idei Jelen/Lét Fesztivál, a magyarországi nemzetiségi színházi seregszemléje. A fesztivál kiváló lehetőséget nyújtott arra, hogy a nemzetiségi színházak képviselői újra együtt legyenek s megmutathassanak a nagyközönség és a szakma előtt.

A rendezvény azzal a céllal jött létre, hogy ösztönözze, támogassa és fejlessze a magyarországi nemzetiségek anyanyelvű színházi tevékenységét, elősegítse kapcsolataik építését: egymás között, a magyar színházi szakmával és nemzetközi téren is. A Jelen/Lét Fesztivál egyben lehetőséget adott arra, hogy a nemzetiségi színházi seregszemléje a „saját” nemzetiségi közönségén túl a nagyobb nyilvánosság előtt is bemutatkozzon, elfogadottá váljon.

A résztvevő színházak és bemutatott előadásai:

Amfitheatro Görög Nemzetiségi Színház

Várni foglak minden este

(zenés-táncos színházi előadás görög nyelven, magyar felirattal, egy felvonásban)

„Várni foglak minden este, / Odaviszlek, ahova csak kéred, / Azt akarom, hogy megszeress te beste, / Oltsam el a szívem lángját érted.”

Az előadás Markos Vamvakaris halálának 50. évfordulója alkalmából került színpadra, a művész rembetiko műfajú dalai zendülnek fel. A rembetiko görög városi zene, a görög népzenei hagyományokon, és a kis-ázsiai zenén alapszik. A XX. században Athénban, Pireuszban és Thesszalonikiben alakult ki ez a zenei stílus. Ezek a dalok fájdalommal, szenvedéllyel, keserűséggel, csalódással és mindezeket meghaladni kívánó örömmel, vidámsággal, bőséges öniróniával és humorral telítettek. A művész, a „Nagy Rembetis” életét és legnagyobb műveit kíséreltük végig. A zenés performance darabban felcsendült az autentikus buzuki hangja, a görög vagányok felmentek a színpadra, táncosok és hölgyek, felébredt a görög zenei világ ritmusa és lelke.

Táncosok: Raptis Giannis, Álmosd Phaedra, Csumarisz Boglárka, Desypris Achilleas, Fülöp Kiara, Kiatipi Daphne, Kasnakidis Nikos, Kovács Fanni, Kovács Lilla, Kostopoulos Vangelis, Lakakis Amira, Nikolaidou Phaedra, Szelényi Vanessza, Tóth Rajmund, Tsoukalas Markos, Vlahopoulou Aphrodite, Wastl Akilina.

Zenészek: Andonopoulos Giorgos – harmonika, Angalét Dániel – buzuki, Arabatzis Giannis – tzura, Csernai Alexandros – buzuki, Gailas Petros – gitár, Giovantsi Sofia – ének, Jordanidis Leonidas – buzuki, Mantzourakis Nikolas – buzuki, Müller Orestes – basszusgitár, Radis Afrodite – ének, Stefopoulos Alekos – ütőhangszerek

Zenei rendező, zenekarvezető: Kollatos Giorgos ének, baglama

Koreográfia: Kiprou Miranda, Stefopoulos Alekos

A szöveget írta és lektorálta: Lotsou Panagiota

Díszlet, jelmez: Álmosd Phaedra

Író, dramaturg: Kotsona Eleni

Rendezőasszisztens: Klitsa Paraskevi

Rendező: Kollatos Fotios

Rubin és vér

(oratórium egy felvonásban örmény dalokkal, saragán és zongora muzsikával)

A népiirtás az emberiség ellen elkövetett bűn. Az örmény nemzet soha el nem felejteti az 1915-ös törökországi tragédiát. Békében élő emberek el nem tudják képzelni, mire képes a gyűlölet. „Az egész örmény Anatóliából karavánok százait indították el. Minden lakott településről, minden városból és minden faluból végeérhetetlen emberfolyamok hömpölyögnek a homoktengerben, s a Toroszok meredélyein át Aleppóba tartanak. A szíriai város ostrom alatt áll... Senki nem tudja, mitévő legyen.”

A történet a megmaradásért folytatott hősi küzdelem példája. Elgondolkodunk, és erőt merítünk belőle. Mindennapjaink legyőzhetetlennek tűnő nehézségei fölött győzni fogunk.

Az oratórium Antonia *Arslan*: Pacsirtavár című regénye alapján készült.

Szereplők:

Várady Mária,
Haik Viktória,
Jeges Krisztián

Közreműködtek:

Hajtun Zsuzsa zongoraművész,
Juhász Endre dudukművész
Fordította: Király Kinga Júlia,
Fotódokumentáció: Avanesian Alex
Dramaturg: Várady Mária
Rendezte: Szőke István, *Jászai Mari-díjas*

Békéscsabai Jókai Színház

Vitéz lélek

(példázat három felvonásban)

Tamási Áron darabja, a Vitéz lélek című példázat azt mutatja meg, hogy a háborúból hét év után visszatérő, súlyos lelki sebeket hordozó Balla Péter miként találja meg a helyét a falu közösségében.

Balla Péter háborúból, hadifogságból hazatérve az egész székely falu legnagyobb megrökönyödésére egy szamarat vesz. A gyerekek gúnyolják, a felnőttek szánják, volt szerelme és annak férje, aki különben cséplőgépet vett, le akarja beszélni a szamártartásról, az előljárók pedig, minthogy az egész közösségre nézve szégyenletesnek tartják a dolgot, le akarják kobozni a jószágot.

A kiinduló helyzet a szamár és a gép szembeállítása, a szamarról ugyanis megtudjuk, hogy jel: a nagy háború, a minden elvesztése utáni semmiből való újrakezdés szimbóluma. Gazdasági haszonban nyilván nem vetekedhet a géppel, jelképi erő tekintetében viszont a gép nem mérkőzhet vele. Balla Péter számára nem is a szamár elfogadtatása, hanem a közösség meggyőzése jelent gondot. Annak beláttatása, hogy szükség van a tiszta, természeti forrásokra támaszkodó újrakezdésre. E tusakodása közepette meglátogatja egy öregember, aki hozzáadja régen halott lányát azon az alapon, hogy mindketten hiszik, a halottak velünk maradnak. Csakhogy amikor a férfi beleszeret egy eleven lányba, történetesen a házat építő ács gyermekébe, akkor már köti a halottnak fogadott hűsége.

Szereplők:

Balla Péter: Czitor Attila
Lázár: Katkó Ferenc
Ambrus: Tege Antal
Boróka: Földesi Ágnes Villő
Nikita: Tomanek Gábor
Sári, Nikita felesége: Kovács Edit, *Jászai Mari-díjas*
Rozáli, Kristóf felesége: Liszi Melinda
Kristóf: Beszterczey Attila
Panna: Tarsoly Krisztina
Csorba: Szabó Lajos
Büllents: Balácsi Róbert
Cigány: Bartus Botond szh.
Kisfiú: Mlinár Pál Bence / Mlinár Balázs
Kislány: Kiss Anna Blanka.

Díszlettervező: Horesnyi Balázs

Jelmeztervező: Igaz-Juhász Katalin

Zene: Cári Tibor

Rendezőasszisztens: Kiss Kata

Rendező: Kiss József, *Jászai Mari-díjas*

Cervinus Teatrum

Örökösök

(vígjáték két felvonásban magyar nyelven)

Az Örökösök Ivan Holub Temetés (Pohreb) című komédiája. Egy gazdag agglegényről, a falu mézárósáról szól, aki egyben a család feje és a családi élet irányítója. Mindig mindent jó előre eltervez a szeretet és gondoskodás jegyében, így saját „luxus” színvonalú temetéséről és a végrendeletéről is időben szeretne gondoskodni.

Elszomorítja azonban a tény, hogy saját szemével nem fogja látni ezt a grandiózus és megható családi eseményt. Így támad egy ragyogó, ámde meglehetősen ötletes: főpróbát kell tartani! A Doktor segítségével megtalálja a ravasz módját annak, hogy részese lehessen faluja és szerető családjá bánatának, meghatottságának: de természetesen, ahogy ez lenni szokott, a dolgok másképp történnek, mint ahogyan elképzelte, mert semmi sem az, aminek látszik...

Szereplők:

Milos Pohánka gazdag nagybácsi: Nádházy Péter

Doktor: Szemán Béla

Marta, özvegy sógornő: Sztárek Andrea

Pista, a fia: Sente Árpád Csaba

Angela, a nagybácsi húga: Szoták Andrea

Palo mérnök, Angela férje: Boronyák Gergely

Ruzsa postás, a nagybácsi unokatestvére: Sípos Imre

Irenka, a postás lánya: Eva Javorská

Halál (intő jel): Varga Viktor

Fordító és dramaturg: Dósa Zsuzsa

Jelmez: Balázs Henrietta

Díszlet: Salgó Balázs, Varga Viktor

Rendezőasszisztens: Gábosné Décsi Beáta

Zene: Szekér Gergő

Rendező: Varga Viktor

Cinka Panna Cigány Színház

Az én babám egy fekete nő

(zenés előadás egy felvonásban)

Josephine Baker néger művésznő első budapesti látogatásának történetét mutatta be ez a zenés darab. 1928-ban járt Budapesten, amikor a színháztörténelemben példátlan módon a műsorát be kellett mutatnia előzetesen a belügyminiszter előtt, hogy az eldöntse, műsora nem erkölcstelen-e.

Forgách András író így fogalmaz: „Tavalyelőttig semmit sem tudtam Josephine Bakerről, azon kívül, hogy a szivárvány összes színében gyerekeket fogadott örökbe. *Böhm György*, szerzőtársam, az egész témát a legérzékenyebb pontján segítette megragadni: csak Josephine Baker első budapesti vendégfellépésének parlamenti és sajtóvisszhangját kellett elolvasnom, hogy rájójjak: a még éppen csak világsztár Josephine botrányos, arcátlan, nyílt, anarchikus alakját kell megmutatnom, hogy Jónás-Josephine lénye, sebezhetősége fellángolhasson a színpadon. Ha Jónás Judit úgy találja, hogy színészte minden színét próbára teszi Josephine-em, úgy már megérte túllépni minden előítéletemen.”

Szereplők:

Josephine Baker: Jónás Judit, *Domján Edit-díjas és Nemzetiségekért Díjas*

Pepito Abatino: Matoricz József

Bárzongorista: Kóródi Péter

Díszlet-jelmez: Carmen Cavea

Rendező: Léner András

Deutsche Bühne Ungarn

Scherbenpark

(ifjúsági darab német nyelven magyar felirattal,
előadás után feldolgozó foglalkozással együtt 90 percben)

Alina Bronsky műve nyomán írta *Thomas Richhardt*. A produkció a Rowohlt Verlag engedélyével jött létre.

A Scherbenpark egy lakótelep, melyet kizárólag orosz bevándorlók laknak. Itt él Sascha két testvérével és a nagynénjükkal, Máriával. Sascha okos, ambiciózus és van egy álma: meg akarja ölni a mostohaapját, Vadimot, aki börtönben ül a lány anyjának meggyilkolása miatt. Amikor a gyilkosról megjelenik egy érzelmes cikk az újságban, Sascha beront a szerkesztőségbe, ahol megismerkedik a főszerkesztővel, Volker Treburral. Egyfajta barátság alakul ki Sascha, Volker és annak 15 éves fia, Felix között. Minél erősebbnek próbál azonban Sascha kifelé mutatkozni, annál láthatóbbá válnak a félelmei és vágyai. Amikor egy napon Vadim öngyilkos lesz a börtönben, Sascha bosszúhadjárata romba dől, és szembe kell néznie a traumájával...

Sascha: Melissa Hermann

Dramaturgia: Franz Huber

Díszlet és jelmez: Isabella Reder

Rendező: Verena Koch

Egerek és ... egerek

(zenés mesejáték egy felvonásban Urbán Gyula Minden egér szereti a sajtot című mesejátéka alapján)

Egy háromtagú szürkeegér család (Márton papa, Lidi mama, Soma) boldogan éli életét egy sajtműhelyben. Egy zord, esős napon beköltözik azonban a sajtműhelybe egy fehéregér család is (Albin papa, Szeréna mama, Fruzsina). A két család a borszín különbözősége okán elemi erővel gyűlöli egymást. Soma és Fruzsina azonban első látásra egymásba szeret. Az egérgyerekek életüket is készek áldozni szerelmükért.

Szereplők:

Professzor: Nagy Anikó / Nyári Pál

Márton papa: Gerner Csaba

Lidi mama: Dobos Judit

Soma: Pápai Rómeó / Kazári András

Albin papa: Kós Mátyás / Nagy Róbert

Szeréna mama: Gábor Anita / Deák Fruzsina

Fruzsina: Fenyvesi Krisztina / Bakondi Jázmin

Pascal, a varázsegér: Patály Márkó

Dramaturg, rendezőasszisztens: Kardos Tünde

Díszlet, jelmez: Gadus Erika

Szcenika: Szalai József

Zeneszerző: Gulyás László

Zenei vezető: Baranyi Zoltán

Zenei közreműködők: Banyák József, Berki Tomas, Szajkó Nándor, Veér Bertalan

Rendező: Dömötör Tamás

Produkción vezető: Nyári Oszkár

Magyarországi Nemzetiségek Színházi Társulata

Tilos csillagon

(többnyelvű verskoncert egy felvonásban Pilinszky János és horvát, lengyel, német, román, szerb, valamint szlovák költők verseiből)

Pilinszky János tavaly lett volna százesztendő. Versei, esszéi sokak képzeletét megmozgatták, és műveit számos nyelvre lefordították. Mély filozófiája, kereső istenhite, hűsbavágóan fájdalmas írásai a világról és az ember esendőségéről mindig időszerűek, de most ebben a furcsa, felfordított létben talán még inkább azok.

Az egyes szavak, kifejezések, együttesen és kiragadva is rendkívüli erővel bírnak, és képesek arra, hogy a megfogalmazhatatlant megformálható szavakba öntsék. Úgy kavarnak a versekből megszülető képek, ahogyan bennünk is megszólalnak a gondolataink. Emberi párbeszédben szegényes világunkban szerényen, odaadóan, de határozottan peregnének, csengenek, megérintenek és behálózhatnak ezek a csodálatos, megváltó szavak. Mindent elmondanak rólunk és belőlünk. Arra ösztökélnek, hogy apró kavicsként beledobjuk azokat lelkünk legmélyébe, és még a mindent beburkoló sötétségben is meghalljuk a reményt.

Pilinszky írásai mellé izgalmas, XX. századi s kortárs horvát, lengyel, német, román, szerb és szlovák költők verseit válogattuk. Ezek a költemények, akárcsak Pilinszky versei két nyelven szólalnak meg, olykor töredékesen, máskor kibontva, mint egy különleges, egzotikus virág. Egymásba fonódva és egymástól elkülönítve is egyedülálló élményt jelentenek.

Szereplők:

Álmosd Phaedra,

Dominika Čuliová,

Frank Ildikó,

Jurkovits Zorica,

Trojan Tünde,

Ember Tibor,

Gyurity István,

Ionescu Raul

Rendező: Dégi János

„Én tiltott csillagon születtem,/ a partra úzve ballagok,/ az égi semmi habja elkap,/ játszik velem és visszadob.” (Pilinszky János)

A Magyarországi Nemzetiségek Színházi Társulata ezúttal a verset hívja segítségül, hogy egy különleges, áttetsző, de mégis erőteljes előadást hozzon létre, melyben a mai ember kétségeivel, bánatával, gyengeségével, erejével, mindenén átható szeretni vágyásával és szeretettségével szembesíti közönségét.

Magyarországi Szerb Színház

Karamazov Aljosa utolsó napja

(oratórikus monodrámája Fjodor Mihajlovics Dosztojevszkij művei nyomán egy felvonásban magyar nyelven orosz felirattal)

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Világkongresszusnak ajánlva

Az Újvidéki Színház és a Magyarországi Szerb Színház közös produkciója a zrenjanini Szárovi Szent Szerafim kórus közreműködésével.

„A földön sok minden rejtve áll előttünk, de cserébe ajándékul kaptuk azt a titkos, belső érzetet, hogy kapcsolat van köztünk és egy másik világ közt, a földi és az égi világ közt, és hogy a gondolataink és érzéseink forrása nem itt van, hanem más világokban.” (Dosztojevszkij)

Egy távoli orosz kolostor szerzetesei Húsvét napján a reggeli liturgiához készülődnek. Az ünnepi istentisztelet közben különös látogató érkezik a kolostorba – egy idős, furcsán viselkedő zarándok, aki mintha valami rendkívüli, végzetes dologra szánta volna el magát. „De hiszen én azt se tudom, minek jöttem ide... Beteg vagyok...” – mondja. Ki ez az ismeretlen ember? Miért jött a kolostorba? Milyen titkok, fájdalmak, bűnök szakadnak fel belőle a szerzetesek áhítatos éneke közben, vajon mit akar nekik elmondani?

Karamazov Aljosa utolsó napja egy sajátos, apokrif hangvételű misztériumjáték Dosztojevszkij prózai műveinek, naplójának, leveleinek felhasználásával, ugyanakkor megjelennek benne a XIX. század orosz misztikus irodalmából és a lázadó értelmiség manifesztumaiból vett szövegek is. Ez a pravoszláv liturgikus énekekkel átszótt monodrámában egy megtisztulásra vágyó bűnös lélek gyónása, amelyben felismerhető a jóra vágyó, ám világmegváltó, hamis eszmék bűvöletében és alantas emberi ösztönök fogságában vergődő ember belső küzdelme is, Dosztojevszkij szavaival élve: „Itt a sátán harcol Istennel, és a csatatér – az emberek szíve”.

Szerte a világon tavaly emlékeztek meg Fjodor Mihajlovics Dosztojevszkij születésének kétszázadik évfordulójáról, így ez az előadás egyúttal főhajtás is a világirodalom kiemelkedő orosz géniusza előtt, aki a visszaemlékezések szerint folytatni szerette volna utolsó regényét, a Karamazov testvéreket, ám 1881-ben bekövetkezett halála megakadályozta ebben. A zarándok utolsó napja négy alkotó összefogásából született – Rusz Milán színész-rendező ötlete nyomán és művészeti vezetésével a szövegkönyvet Kozma András dramaturg és Kargina Anasztázia rendező írta.

Szereplők:

Zarándok: Rusz Milán, Jászai Mari-díjas

Fiatal szerzetes: Dudás Dániel

Szerzetesek: Popovic Ljubomir, Radlovacki Cedomir, Kusalo Vladimir, Kalajdzic Stefan, Tolimir Aleksandar, Crnjanski Bozidar, Sepelj Predrag

Írta: Anasztázia Kargina, Kozma András

Rendezte: Anasztázia Kargina és Rusz Milán

Én, Sziszifusz

(vendégprodukció a Malko Teatro meghívására egy felvonásban, bolgár nyelven, magyar felirattal 14 éven felülieknek)

Az előadás Bulgáriában és más országokban tizenhét díjat nyert: a legjobb előadás, rendezés, színészi játék, scenográfia, zene, koreográfia és kísérleti formák kategóriákban, a kiemelkedő színművészeti teljesítményért járó díjat és a kritikusok díját is elhozta. Huszonhét nemzetközi színházi fesztiválon vett részt Németországban, Oroszországban, Hollandiában, Svédországban, Lengyelországban, Romániában, Franciaországban, Törökországban, Spanyolországban, Iránban, Horvátországban, Ukrajnában, Beloruszban és Bulgáriában. Turnéját a tervek szerint Belgiumban és Észtországban is folytatja.

Az előadás az Ember folyamatos önmagához való visszatérését követi nyomon. Már az ókori filozófusok felismerték az emberi viselkedés abszurditását. Bármilyen úton indul el, bármivé is próbál válni, bárhogya is próbál menekülni, az Ember örökösen visszatér önmagához. Az emberi élet egyazon cselekmény ismétlődése. Spirálszerű, egyforma, kiszámítható. S e végtelen folyamat arra késztet, hogy alaposan elgondolkodjunk... Nem az emberi élet értelméről, hanem értelmetlenségéről.

Közreműködött: Sztojan Dojcsev

Díszlet, jelmez: Marieta Golomehova

Koreográfia: Marija Dimitrova

Zene: Hriszto Namlijev

Rendező: Veszka Kuncseva

Pécsi Horvát Színház

Metoda

(horvát nyelvű előadás egy felvonásban Jordi Galceran Grönholm-módszer című darabja alapján)

Négy pályázó – három férfi és egy nő – felvételi beszélgetésre érkezik egy multinacionális vállalathoz, ahol kereskedelmi igazgatót keresnek. A korábbi szűrőkön már átjutottak – ez lesz az utolsó megmérettetés. A jelentkezőknek azonban a hagyományos interjú helyett meglehetősen szokatlan feladatokat kell megoldaniuk, melyek egyre bizarrabb és feszültebb helyzeteket teremtenek... Vajon mi mindenről hajlandóak lemondani, hogy megszerezzék az állást? Milyen erőfeszítéseket tesznek, meddig képesek elmenni ebben a harcban? Vannak-e tabuk, morális határok?

„A Grönholm-módszer ötletének alapja megtörtént esemény. Néhány éve egy madridi kukában megtalálták egy supermarket-lánc személyzeti osztályán dolgozó alkalmazott feljegyzéseit azokról a nőkről, akik pénztárosi állásra jelentkeztek. A feljegyzésekben hemzsegték a hímsoviniszta, idegengyűlölő, durva jellemzések („kövér, bögyös”, „dagadt, külföldi”, „sötétbőrű, azt sem tudja, hogyan kell kezét fogni”, „sípoló hangú, tiszta idióta” stb.). Ez az alkalmazott, annak tudatában, hogy rá osztották a kiválasztás szent misszióját, felhatalmazva érezte magát, hogy ilyen önkényesen nyilatkozzon olyan emberekről, akiket egyáltalán nem ismert. Elképzelttem ezeket a szerencsétlen nőket, ahogy igyekeznek jó benyomást kelteni a cég előtt, és próbálnak a vélt elvárásoknak megfelelően viselkedni, készen akár kisebb megaláztatásokra is, csak hogy megszerezzék a munkát, amire szükségük van.”

Szereplők:

Fernando Porta: Armin Čatić

Enriqe Font: Matija Kačan

Carlos Bueno: Goran Smoljanović

Mercedes Degas: Tena Milić Ljubić

Díszlettervező: Branko Lovrić Caparin

Jelmeztervező: Sara Lovrić Caparin

Zene: Nikolina Belan

Rendezőasszisztens: Gyula Béri

Rendező: Nina Kleflin

Romano Teatro

Képtelen tükörkép

(zenés színmű egy felvonásban)

Életében legalább egyszer mindenki elgondolkozott már azon, hogy miképp alakult volna sorsa, ha a szíve helyett az eszére hallgat. Ha másképp döntött volna, a könnyebb útra tér pénz és gazdagság felé, vagy a nehezebb utat járja, ahol az erkölcs az útmutató és nem a megalkuvás. Melyik utat választjuk?

Szereplők:

Horváth Adrienn,

Horváth Zsolt,

Macsinga Ildikó,

Horváth Stella,

Moczó Róbert,

Horváth István,

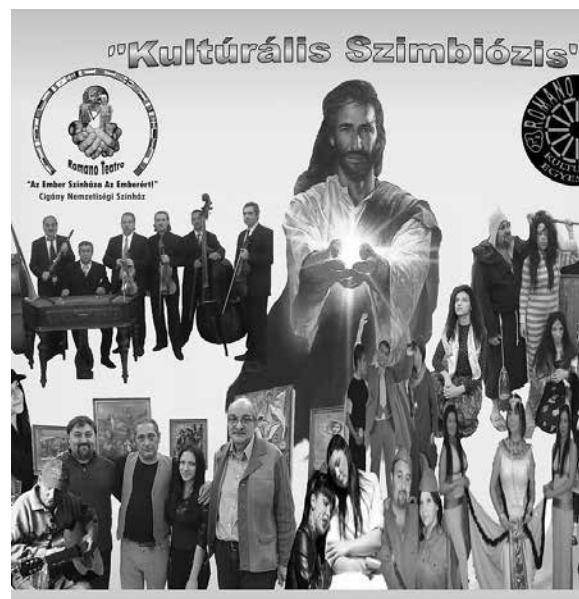
Ifj. Horváth István,

Kiss-Simon Gergő,

Moczó Attila,

Balogh Zoltán

Rendező: Horváth Zsolt

Theater Jetzt

Neve: Sophie Scholl

(magyar nyelvű előadás egy felvonásban)

Sophie Scholl. Ez a név az 1940-es években a szellemi függetlenséget, polgári szabadságot és erkölcsi bátorságot jelentette. Ugyanezt a nevet viseli egy fiatal joghallgató a XXI. században, akinek bátorságát és civil kurázsiját egy konfliktushelyzet próbára teszi.

Szereplő: Frank Ildikó

Szerző: Rike Reiniger

Hangfelvételtől közreműködnek: Darabont Mikold, Józsa Richárd,

Széll Horváth Lajos

Rendező: Funk Iván

Urartu Örmény Színház

Rádió Jereván

(magyar nyelvű előadás egy felvonásban)

A Rádió Jereván a magyarországi Urartu Örmény Színház társulatának legújabb, vidám egyfelvonásos kamaraelőadása. Hogy mi volt a Rádió Jereván, tulajdonképpen mindegy is, hiszen az Urartu Örmény Színház új, azonos című darabja ugyanúgy zárójelbe tette az ikonikus rádióműsor elhangzó „vicceit”, mint ahogy a történelem is megtette az elmúlt évtizedekben. Bárhogy is porosodtak be a Rádió jerevános poénok, mégis maradandó kőlenyomatai lettek egy letűnt világnak. Akkor is, ha eredetük kibogozhatatlanul vész a keleti blokk múltjának ködébe. A színdarab szereplői egy kereskedelmi rádió teljes közössége, lelkes kis csapat, akik szeretnék visszakapni balesetből lábadozó kollégájukat, miközben megmentenék megélhetésüket és saját életüket is. Mindez könnyedségbe és humorba, máskor mélységbe és őszinteségbe csomagolva.

Szereplők:

Tóth András,
Kovács Olga,
Sörös Miklós,
Haik Viktória,
Avanesian Alex,
Nelson Sahakjan,
ifj. Diramerján Artin

Írta és rendezte: Diramerján Artin

Vertigo Szlovák Színház

Noc Helvera

(dráma szlovák nyelven magyar felirattal egy felvonásban)

Egy férfi és egy nő. Egy szegényes, de tiszta konyha. Kinn, az utcán zűrzavar, forrongás. A külvilág egyre inkább benyomakodik a férfi és a nő otthonába. De ki ez a férfi és ki ez a nő? Milyen viszonyban vannak egymással? Mi a múltjuk, és vajon van-e jövőjük egy agresszív világban? Meddig lehet elviselni a külső nyomást?

Az 1960-as születésű kortárs lengyel drámaíró Ingmar Villqist, valódi nevén Jarosław Świercz két személyes darabja a Helver éjszakája, egy igazi drámai történet két sérült ember kapcsolatáról, egymásra utalt-ságáról, a köztük lévő szeretet és villódzó agresszió megnyilvánulásairól. A lélektanilag és történelemben is rendkívül izgalmasan felépített színmű végigkíséri a lelkileg sérült nő és a szellemileg sérült férfi küzdelmét egymással, valamint a külvilággal egy végletekig kiélezett történelmi helyzetben.

Szereplők:

Garajszki Margit,
Nagy András

Dramaturg: Onodi Daniela

Szlovákra fordította: Peter Himič.

Jelmez, díszlet: Árva Nóra

Rendező: Garajszki Margit

